

sig styre af de 30.000, får en meget uhensigtsmæssig geografi. Der er en masse faktorer.

Det er sådan set også baggrunden for, at vi har sagt, at den rigtigste måde nu er, at vi får lavet en aftale, som meget klart beskriver, hvilke opgaver der skal løses primærkommunalt, og udtrykker en klar forventning om og sender nogle signaler om, hvad det så forudsætter af kommunal bæreevne. Så giver vi det kommune Danmark resten af indeværende år til at give de lokale bud på, hvordan man så at sige kan indrette sig, så man kan gribe ud efter alle de opgaver, vi kaster ned.

Det er sådan set vores model, og den tager, for så vidt angår de signaler om de 30.000, et fuldstændig entydigt udgangspunkt i Strukturkommissionens anbefalinger.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg takker for svaret, for så er vi i hvert fald i nærheden af, at den kattelerm måske ikke lukker op for et tocifret antal kommuner, men kun for nogle færre kommuner.

Jeg har ikke hørt nogen i oppositionen tale imod, at vi skal have et nyt strukturkort for Danmark, så jeg synes ikke, at ministeren har ret, når han siger, at vi måske bare vil have sådan en lille forenkling af det med lidt færre amter, lidt færre af det ene og det andet.

Der er faktisk også nogle, der har puttet visioner ind i nogle modeller. Vi kan bare ikke genkende dem, og vi kan ikke genkende, at nogle af de signaler, der har været sendt fra de forskellige partier i oppositionen, er nået frem. Der er i hvert fald ikke taget højde for dem i det forhandlingsudspil, som ligger i de fine blå bøger.

Når regeringen kommer med et forhandlingsudspil, har man så satsset alt på ét kort bare for at få os til at løbe med? Vi er jo også interesseret i et bredt forlig. Så er det, ligesom når militæret hellere vil brænde benzinen af for at få noget til næste år. Har man puttet så mange negative ting ind i det her for at presse os til det yderste for at gå med til et eller andet? Er det ren strategi, der ligger i det? Hvor realistisk er det, og hvor stål-sat er man på det?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg går ikke ud fra, at vi skal stå og forhandle her, og så skal jeg vise mine kort og sige, at her

er min bagkant, og så skal fru Klint rejse sig op og sige, at her er Socialdemokratiets.

Det, jeg kan sige, er, at det udspil, som regeringen fremlagde i sidste uge, er regeringens bedste bud på, hvad vi tror vil være en god opgave og strukturreform, som bringer den offentlige sektor tættere på den enkelte dansker; som løser en lang række gråzoneproblemer; som understøtter alle de forbedringer, der er i gang i sundhedsvæsenet, og bringer dem helt i mål; som skaber en mulighed for, at der kommer endnu mere reelt indhold i nærdemokratiet; som presser en udvikling i gang, hvor vi får kommuner, der har opgaver og en fylde, der kan være med til at holde et nidkært – og det er ikke negativt ment eller rettet mod nogen personligt – Folketing på afstand, som jo pr. tradition og næsten pr. naturdrivkraft gerne vil ind og blande sig i detaljen.

Det er sådan set det, vi tror på. Det er vores bedste bud. Jeg ville da lyve, hvis jeg ikke sagde, at vi hellere end gerne ser det her vedtaget. Det er da tanken med, at vi har fremlagt det. Det er da det, vi gerne vil.

Men så har jeg også sagt både i mit første indlæg og for et øjeblik siden, og nu siger jeg det igen, at når man laver så store samfundsmaessige forandringer, som der er lagt op til her – det er ganske betydelige forandringer; den største reform i vores generation – er det selvfølgelig vigtigt, at der står et bredt flertal bag, at der er en stabilitet omkring det. Også selv om enhver jo ved, at al den raslen med, at nu holder man lige et folketingsvalg, og så ruller man tiden tilbage, selvfølgelig ikke har meget på sig, er det selvstændigt vigtigt, at man er mange om det.

Jeg ved jo lige så godt som alle mulige andre, der er på Christiansborg, at man ikke kan få sin vilje hundrede procent, men at man må bøje sig mod hinanden. Det er det, den næste tid skal vise. Det glæder jeg mig utrolig meget til, og præcis af den grund synes jeg ikke, at det er vanvittigt befordrende, hvis vi her graver os ned i en masse detaljer.

Kl. 17.00

Jeg tror, at der nu er brug for oven på den afklaring, der er skabt i denne uge, at vi mødes med parti efter parti og får en diskussion om, hvor vi er henne, nu hvor alle har haft en tid til at sunde sig over regeringens udspil, og om, hvordan vi kan komme videre. Hvor der er en vilje, er der en vej. Vi er interesseret i at finde vejen frem til en bred politisk aftale, som skaber